

CELKA JAN (1899-1962)

Urodził się 5 lipca 1899 roku w Domachowie. Syn Bartłomieja i Apolonii. Uczęszczał do szkoły elementarnej w Domachowie. W 1917 roku został wcielony do armii niemieckiej. Walczył na froncie zachodnim. Brał udział w powstaniu wielkopolskim na odcinku Grupy „Leszno”. Następnie jako żołnierz I batalionu 60. pułku piechoty uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej. Walczył na Ukrainie i Białorusi. Za bohaterskie czyny jako plutonowy został odznaczony Krzyżem Walecznych nadanym przez Dowództwo 15. Dywizji Piechoty Wielkopolskiej 24 stycznia 1921 roku. Po zakończeniu wojny kontynuował służbę wojskową w formacji lotniczej. Na początku 1925 roku ukończył kurs wyszkolenia meteorologicznego podoficerów zawodowych. Służył w kompanii portowej 4. pułku lotniczego w Toruniu. 18 maja 1925 roku podczas lotu ćwiczebnego na samolocie Potez XV nr 4013 sierżant strzelec Jan Celka i sierżant pilot Feliks Maruszewski ulegli wypadkowi. Dla Jana Celki oznaczało to zakończenie służby wojskowej i przejście na rentę. Ożenił się z Martą Mosiek. Zamieszkał najpierw w Rawiczu, a następnie w Ostrowie Wlkp. W 1939 roku wraz z rodziną został wywieziony przez Niemców do obozu przejściowego w Nowych Skalmierzycach, a po trzech miesiącach do Kielc. Początkowo pracował w Zagnańsku koło Kielc, a następnie w Hucie Ludwików w charakterze tłumacza. Na Kielecczyźnie działał w ZWZ/AK. Pracował w komórce wywiadu. W jego domu odbywały się szkolenia okresowe, magazynowano broń, którą później przerzucano do oddziałów partyzanckich.

Po zakończeniu wojny powrócił do Ostrowa Wlkp. Tam zmarł 3 lutego 1962 roku. Pochowany jest na miejscowym cmentarzu.

Informacje członka rodziny Macieja Grzybkowskiego – zbiory rodzinne; Legitymacja Krzyża Walecznych (nr 92); R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 97-98.